

6 minuten leestijd |

Vrederijk

Honey Pot en de definitie van “rechts”

Afscheid van een achterhaald begrip

Gisteren heb ik de nieuwste film van kunstcollectief KIRAC gezien, *Honey Pot*. Dit is een verfilming van een gezamenlijk conceptueel-kunstinitiatief met Jini van Rooijen, een 22 jarige UvA studente met een *OnlyFans* porno-kanaal. De bedoeling van dit initiatief, zo vertelde Jini zelf op camera,¹ is om seks te hebben met een “rechts” persoon om “de kloof” (tussen links en rechts) te dichten.

Een still uit *Honey Pot*.

Het initiatief werd in juni gepromoot door *GeenStijl*: reaguurders en rechtse

(jonge)mannen werden opgeroepen om zich aan te melden om op camera seks te hebben met Jini. Tot dusver voelde ik mij niet als “doelgroep” aangesproken: *GeenStijl* is een weblog bevolkt door liberale mannen van middelbare leeftijd die zichzelf als jong, rechts en politiek incorrect zien. Dat ben ik niet. Ik zou zelf ook nooit op camera seks met iemand hebben, en ik probeer ook geen porno te consumeren. Dit veranderde echter toen bleek dat Sid Lukkassen zichzelf voor dit initiatief had aangemeld én was geselecteerd. Lukkassen is zijdelings betrokken bij *Forum voor Democratie*, de partij waarop ik sinds jaar en dag stem en die, zo dacht ik, het dichtst bij het reactionaire gedachtengoed staat. Het idee dat iemand die —al is het onterecht— wordt omschreven als de partij-ideoloog van een partij waarop ik mijn hoop heb gevestigd,² vrijwillig zou meedoen in een verfilming van seks met een online prostituee (laat ik het voor Stefan Ruitenbeek geen porno noemen), noopte mij om toch de film te kijken en er nu iets over te willen zeggen.

Het containerbegrip rechts

De democratisch gemodereerde online encyclopedie Wikipedia zegt over de definitie van *rechts*: “... *rechts staat op de eerste plaats voor conservatieve waarden, bijvoorbeeld ook op ethisch of religieus vlak.*”³ Deze definitie herken ik ook uit mijn omgeving: “*rechts*” wordt gezien als conservatief, dat wil zeggen behoudend op sociaal-culturele waarden, anti-immigratie, anti-islam, voor strenge straffen, enzovoorts. U kent het ongetwijfeld wel.

Wanneer we de publieke opinie, aan de hand van blogs als *Joop*, *GeenStijl* en bekende twitteraars, erop naslaan, valt er onder het begrip “*rechts*” een groot aantal kenmerken die weinig interne samenhang vertonen en niet zelden met elkaar schuren. “*Rechts*” is conservatief, maar ook liberaal. “*Rechts*” is voor behoud van traditie, maar ook tegen geïnstitutionaliseerde religie. “*Rechts*” is voor de *gaypride*, maar tegen *Woke-gekkigheid*. “*Rechts*” is voor de vrije markt, maar de rechtse NaZi’s waren socialisten. De verdeling van rechts naar links verdelen over de assen economisch versus sociaal-cultureel werkt soms verhelderend, maar ook verder complicerend. Via het containerbegrip “*rechts*” word ik als reactionair geassocieerd met een Sid Lukkassen, die middels deelname aan een seksfilm tegengesteld handelt aan een reactionaire visie.

Reactionairen en de rest van “rechts”

Ik was blij met de uitspraak van Thierry Baudet, die onlangs gaf aan “zich niet meer verbonden te voelen met anti-islam rechts”.⁴ Middels deze uitspraak maakt Baudet een onderscheid tussen wat hij noemde “anti-islam rechts” en een ander deel van “rechts”, een deel dat hij daar ongedefinieerd laat. Met het uitkomen van de film *Honey Pot* en de associatie van “rechts” met deelname aan een seksfilm, geloof ik dat een duidelijker onderscheid tussen de verschillende delen van “rechts” noodzakelijker is geworden.

Wanneer ik over deze onderscheiden nadenk, komen er een paar kanttekeningen naar boven:

- Het is niet mogelijk om een aantal definities te geven van (meta-)politieke ideologieën waarin ieder persoon zich volledig en sluitend herkent.
- Wanneer we de definities niet al te specifiek hanteren, is dat ook niet erg: men kan zich in meer of mindere mate identificeren met een hoofdstroom-ideologie, waarbij er ruimte gelaten kan worden om op individuele punten een genuanceerd standpunt in te nemen. Definities kunnen ook altijd nader worden gekwalificeerd, denk bijvoorbeeld aan nationaal-conservatief, sociaal-liberaal, enzovoorts.
- Vanwege de onbruikbaarheid van het containerbegrip “rechts” **MOETEN** wij van dat begrip afscheid nemen en het niet meer gebruiken. Het vervaagd ieders doelen en dient niet zelden als munitie voor de tegenstander om door middel van schuld door associatie verkeerd te *framen*.

Welke begrippen kunnen we dan wel gebruiken wanneer we personen en ideologieën willen (aan)duiden in het maatschappelijk debat? Zoals op deze site eerder betoogd, is hét grote ideologische onderscheid gebaseerd op het verschil tussen een materialistisch en een meta-materialistisch of metafysisch wereldbeeld. Zonder er nu te diep op in te gaan, staat in een materialistisch wereldbeeld de materiele, empirische, meetbare benadering voorop, terwijl een metafysisch wereldbeeld een holistischer, spiritueler wereldbeeld voorop stelt. Het is hierbij van belang op te merken dat een materialistisch wereldbeeld niet betekent dat daarin

helemaal geen plaats is voor een vorm van spiritualiteit. Materialisten van allerlei pluimage kennen zichzelf regelmatig een bepaalde vorm van spiritualiteit of religiositeit toe. Het betekent echter wél dat het materiële, het meetbare, altijd voorrang heeft en doorslaggevend is in het materialistische denken en de beslissingen die daaruit voortkomen. Evenzo betekent bovenstaande niet dat er in een ideologie gestoeld op een metafysisch wereldbeeld geen plaats is voor meetbare wetenschap, maar wel dat het geestelijke, bovenliggende belang voorrang heeft en doorslaggevend is.

In onze huidige politieke gesternte zijn eigenlijk alleen de reactionairen en de orthodox religieuze erfgenamen van de metafysische traditie. Deze groepen overlappen dan ook grotendeels, en het onderscheid ertussen kan wellicht alleen gemaakt worden op basis van de mate waarin een specifieke religiositeit definiërend is voor de politieke benadering. Alle andere hedendaagse ideologieën zijn in diepste wezen materialistisch volgens bovenstaande definitie: de liberalen, de christendemocraten, de sociaaldemocraten en socialisten, enzovoorts.

Voor het onderscheid op wat tot op heden “rechts” genoemd wordt, betekent dit dat wij eigenlijk zouden moeten spreken van materialisten en niet-materialisten, maar dat is niet een definitie die veel handen op elkaar gaat krijgen, vermoed ik. Wellicht is het dus het beste, of het minst slechte, om één niveau lager te gaan zitten in onze definiëring, en dus in plaats van “rechts” gebruik te maken van de bestaande ideologische etiketten, waarbij wij in het achterhoofd houden dat de verschillen tussen een aantal van die etiketten veel kleiner zijn dan dat die worden voorgesteld: het zijn varianten gebaseerd op een materialistisch wereldbeeld.

Allemaal liberalen

Wat betekent dit nu concreet? Sid Lukkassen is volgens mij dus gewoon een liberaal. Ik heb erg weinig van zijn werk gelezen, maar zijn voorstel voor een “humanistisch-realistische” zuil,⁵ en zijn vrijwillige seks op camera, doen mij concluderen dat de liberale visie primair is in zijn denken. Hij zal er vast ook nationalistische of patriottistische ideeën op nahouden, maar dwepen met humanisme en neuken op camera is wel erg liberaal. GeenStijl is ook een liberaal weblog. Tuurlijk, ze vinden het allernieuwste *woke* ook maar *seksigheid*. maar alle *woke* van voor 2010 (wat toen

anekdotes over een maar geknagend, maar als we van voor 2019 (wat een progressivisme heette), vond men daar leuk. Annebel Nanninga en JA21 zijn ook liberalen.

Dit zal er ongetwijfeld toe leiden dat we in onze gesprekken en debatten erg veel gebruik zullen maken van het etiket "liberaal", al dan niet begeleid door kwalificeringen als "nationalistisch-" "neo-", "conservatief-", "sociaal-", "boomer-". Hoewel dat wellicht aanvankelijk bevreemdend aanvoelt, en door materialistisch-rechtse personen wellicht niet in dank wordt afgenomen, doet het wel meer recht aan de waarheid. Veel meer in ieder geval dan het gemeenschappelijke etiket "rechts".

1. GeenStijl, *UvA-meisje van 22 wil heel graag seks met reaguurders (serieus, en NSFW)*. ↑
2. Joop, *FvD-ideoloog droomt van geweld tegen andersdenkenden*. ↑
3. Wikipedia, *Rechts (politiek)*. ↑
4. Het Forum, *Sietske Bergsma bij HET FORUM! Wat is de prijs van vrijheid?*. ↑
5. De Dagelijkse Standaard, *Sid Lukkassen: Over de toekomst van het conservatisme (deel II)*. ↑

POLITIEK | OKT 28, 2021

Honey Pot en de definitie van “rechts”

Camille Meioen

Oktober 28, 2021

Persoonlijk denk ik dat een geloof in het absolute datgene is wat het verschil tussen ons en hen maakt. Een geloof in God, een geloof in een absolute (dus niet subjectieve) bron van zingeving, schoonheid, het goede. Een geloof in natuurrecht.

Johannes

Oktober 28, 2021

De nagel op de kop! Persoonlijk omschrijf ik me het liefst met de term “paleo-conservatief”. Ik sta in de traditie van Russell Kirk → <https://kirk-center.org/conservatism/ten-conservative-principles/> Het is voor velen op rechts nog altijd niet duidelijk dat liberalisme haaks staat op alle vormen van conservatisme. Daarom zien we nu ook dat meeste zogenaamde conservatieve partijen in Europa gewoon de liberale agenda overnemen maar dan met een tussenpauze van ongeveer 10 jaar. Het gedrag van de Heer Lukassen zet de hele traditie rondom het huwelijk op zijn kop. Seks als kunstproject tja.

Super Derp

Oktober 28, 2021

Lukassen was VVD raadslid in Duiven dus ja dat hij ‘gewoon’ een liberaal is, lijkt me evident

Anna maria

Oktober 28, 2021

Voor mij is het holistische wereldbeeld heel duidelijk de werkelijkheid achter de schijnwerkelijkheid en komen we ook bij de parapsychologie en de diepste essentie uit van onze levensbron Uitgaande van rechts denken (als je die term gebruikt) dan duid je op liefdevol en onvoorwaardelijk vrij zijn vanuit zielsniveau waardoor niets in wat je voorleeft nog afdaalt naar het oppervlakkige en zinloze maar juist daardoor zo intens bevrijdend is

Logo Dae Dae

Oktober 28, 2021

Conservatisme is een Amerikaanse astroturf ontstaan uit de Koude Oorlog[1] onder andere, specifiek uit de “rechtse” CIA-compatibiele hoek, neoconservatief/trotskyist James Burnham, anti-communisme maar ook anti-mccarthy en anti-John Birch Society. Zie ook Mont Perlin society (aards-globalist friedrich Hayek), Federalist Society, en Cato Institute die BLM-terroristen en “police abolitionists” steunen[2].

[1] https://larouchepub.com/eiw/public/1977/eirvo4n34-19770823/eirvo4n34-19770823_031-the_buckley_family__part_1_wall.pdf [2] <https://www.cato.org/events/new-agenda-fighting-poverty-inequality-california> (zie Chesa Boudin

Johannes

Oktober 28, 2021

Beste Logo Dae Dae,

Ik herken uw kritiek, zeker wat betreft het Cato Institute. Er is echter een andere traditie in het Amerikaanse conservatisme. Zie mijn eerdere bericht voor wat betreft Russell Kirk maar lees ook eens de werken van Rod Dreher.

JC Civilis

Oktober 29, 2021

Om rechts en links goed te gebruiken, moeten rechts en links aan de basis staan van het primaire onderscheid. Ik denk zelf dat het primaire onderscheid van de hedendaagse tijd het onderscheid is tussen dat wat authentiek is en dat wat niet authentiek is. Dat wat niet authentiek is kunnen we misschien aanduiden als ‘kunstmatig’, ‘relativistisch’, ‘goddeloos’ of ‘onnatuurlijk’. Om de Griekse oorsprong van het woord ‘authentiek’ kunnen we de tegenhanger ‘xenotiek’ gebruiken. (Van het woord xeno = buitenlands of van buiten).

Links is duidelijk xenotiek, in de zin dat zelfs links cultureel een parodie is van alles wat natuurlijk is. Transgenders zijn nooit authentiek, Engelse taalinvloed is niet authentiek, maar ook socialistische / communistische solidariteit is niet authentiek, niet op de manier dat mensen solidair kunnen zijn met hun landgenoten. Links als transhumanisme, het willen breken met de authentieke ervaring van de mens, die vol van strijd en zelfopoffering is, vind ik ook in deze gedachte passen.

Deel uw gedachten...

Uw naam

[Doneren](#) | [E-mail](#) | [Twitter](#) | [Wie zijn wij?](#)